samtlige foreliggende Omstændigheder vide, at det er med Regjeringens og da navnlig med den ærede Finantsministers Billigelse, at det er kommet til at staa paa Finantsloven. (Ploug: Nei.) Ja, den ærede Minister har ikke modsat sig det; han har udtalt, og det vil findes i Folkethingstidenden, at vel ansaa han det for mest egnet til at komme frem i et særligt Lovforslag, men det kunde ogsaa passere paa Finantsloven. Saaledes er den ærede Finantsministers Stilling, og da nu Lønningstillægene ere for et enkelt Aar og da der, som det ser ud til, er en stor Enighed om, at Lønningstillægene skulle gives i den Størrelse, hvori de staa opførte paa Finantsloven, veed jeg virkelig ikke, om det ikke med Rette kan siges, at naar Landsthinget vil gjøre Forandring i Finantsloven, er det af en Grund, der er mere søgt end egentlig strengt taget nødvendig. Jeg skal hermed slutte, idet jeg meget ønsker, at Finantslovens Behandling maa blive fortsat, som den er begyndt. Jeg takker ogsaa for mit Vedkommende den ærede Formand, fordi Behandlingen allerede nu er kommen paa Dagsordenen i Landsthinget, og haaber, at den maa kunne føres til en lykkelig Ende inden 1ste April. Det er ikke paa Grund af den politiske Situation, jeg ønsker dette, thi den er efter min Mening for Øieblikket saaledes, at Finantsloven egentlig ikke paa Grund af den bliver udsat for Fare; men i en anden Henseende er den politiske Situation dog saaledes, at vi, da Enhver vistnok føler, at Rigsdagen ofte er samlet i meget lang Tid, uden at den egentlig udretter ret meget, ikke bør med en saadan Udsigt for Øie fortsætte Samlingen længere end høist nødvendigt, og at man navnlig ikke bør fortsætte den i den Tid, hvor Mange af os, saa at sige, ere unndværlige i Hjemmet. Jeg mener, at der er meget god Grund til at tage Hensyn til, at det kan undgaas, at Rigsdagen varer til ind i April, naar der ikke er Udsigt til, at der i mindste Maade kan udrettes Noget derved. Jeg takker, som sagt, vor høitærede Formand, fordi han har gjort Sit til, at Finantsloven allerede nu er kommen til Behandling her, og jeg vil haabe, at den vil blive fremmet saaledes, at den kan blive færdig til 1ste April.

Ploug: Den sidste Tal skal jeg med stor Fornøielse istemme, skjøndt jeg ikke kan indrømme det ærede Medlem, at der ikke kunde udrettes Noget ved at fortsætte Rigsdagens Arbeider en Maaned endnu; i alt Fald vilde det ikke være dette Things Skyld, hvis der ikke blev udrettet Noget. Naar den ærede Taler har berørt det Forslag, jeg igaar har tilladt mig at bebude, og fundet det søgt, kan jeg dog ikke se Andet, end at der er aldeles tilstrækkelig Grund til at ønske Lønningsbevillinger ud af Finantsloven. Jeg betragter — deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for 9de Kreds (Eltrup) — denne Bevilling som kommen ind paa Finantsloven ved Tiderne's Ugunst, eller i alt Fald, fordi den ikke kunde komme frem paa nogen anden Maade, efter at man angrede, at man havde lagt det derom forelagte Lovudkast ubenyttet til Side. Jeg har aldeles ingen Betænkelighed ved at gjøre dette Skridt, lige saa lidt som mine ærede Medforslagsstillere, og jeg indser heller ikke, at dette Forslag i nogen Maade kan forhindre, at Rigsdagen bliver færdig inden 1ste April, da vort Lovforslag her i Thinget vil kunne fremmes jevnsides med Finantslovforslaget og i det andet Thing vil kunne fremmes ved extraordinære Behandlinger. Naar det ærede Medlem gaar ud fra, at Ingen ønsker Forandringer i Lønningstillægene, saa kan jeg for mit eget Vedkommende — og jeg er ikke berettiget til at tale paa nogen Andens Vegne — ikke sige Andet, end at jeg i meget høi Grad ønsker Forandringer; men om det i det nærværende Øiblik vilde være klogt at komme med Forslag i den Retning, er et Spørgsmaal, som jeg ikke vil foregribe, da det først senere vil komme til at ligge for. — Det ærede Medlem udtalte i Øvrigt et Ønske om, at der maatte kunne foregaa nogen Forandring i de indirekte Skatter, over hvis høie Beløb han anklede; men det ærede Medlem erindrer vist ikke, naar han bebreider Regjeringen dens Mangel paa Imødekommen i den Henseende, at der foreligger her i Thinget et Toldlovforslag, hvorved Regjeringen har foreslaaet en Nedsættelse af henved 700,000 Rd. Hvad det ærede Medlem sagde, er jo imidlertid langt fra noget Nyt, det er Noget, som man i det sidste Par Aar hører fra forskjellige Kanter, at en Del af Befolkningen forurettes i overordentlig høi Grad til Gunst for en anden Del. Jeg tror, at det er en urimelig Forestilling om denne Uret, idet de Gjenstande, paa hvilke der hviler en Toldafgift, der maaske er stor, væsentlig ere saadanne, hvor det beror paa Enhver selv, hvor Meget eller hvor Lidt han vil bruge deraf. Der er ganske vist Forbrugsartikler, som jeg med stor Glæde vil se lettere tilgængelige, men der er andre Forbrugsartikler, som jeg finder det urigtigt ikke ere belastede med indtil det Dobbelte, og dertil hører blandt Andet Brændevin; det er en Nydelse, som Mange betragter som en Nødvendighed, men som i Virkeligheden gjør ubodelig Skade, og naar man vilde paatage sig en høiere Brændevinsafgift, vilde man ogsaa kunne faae Nedsættelse paa andre meget mere almindelige, men mere ustadelige Forbrugsartikler. Det vil imidlertid komme frem under Toldloven. Jeg beklager, at, som det synes, vil denne ikke komme til Forhandling i denne Session; men vi ville da kunne forhandle om den i et følgende Aar, og dermed skal jeg vide at trøste mig.

Andræ: Jeg vil blot i Anledning af en Yttring af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Turen), foranlediget ved mit Foredrag igaar, tillade mig at berigtige en Misforstaaelse. Det